

- (10) *И*ко^жата ни почернѣ като пещь
Огъ жестокостта на гладътъ,
(11) *и*Смирихъ женитѣ въ Сионъ,
Дѣвите въ Юданинѣ градове,
(12) Князозветѣ бидоха обѣсени отъ рацѣтѣ
имъ:
Лицата на старѣшишнитѣ се не поче-
тохъ,
(13) *и*Накарахъ младитѣ да мелятъ;
И дѣцата падижа подъ тобаръти на
дървата.
(14) Старѣшишнитѣ прѣстанахъ отъ да сль-
дятъ на портитѣ,
Младитѣ отъ пѣснитѣ си.
(15) Прѣстанъ радостта на сърдцето ни:
Ликътъ ни се обирни на сѣтуваніе.

(16) *и*Вѣнецътъ на нашата глава пади:
Горко намъ сега, защото сми съгрѣ-
шили!
(17) За то очезне сърдцето ни,
За то причери^и на очитѣ ни.
(18) Заради запустѣнието на гората Сионъ
Лисиците ходятъ по нея.
(19) Ти, Господи, прѣбивавашъ въ вѣкъ,
Прѣстолътъ ти въ родъ и родъ.
(20) *и*Защо ни забравиши за всегда,
И ни оставиши на дълго време?
(21) *и*Върни ни, Господи, къмъ тебе, и ще
се върнемъ.
Обнови днитѣ ни като искърво.
(22) Но си ни отхърнали съвсемъ:
Разгневилъ си се много противъ наасъ.